

Не знаей колко време е траяло това приятелство и дали то е указало някакво влияние върху него.

Също така не знаей кога точно е заболял, но съм сигурен, че до месец юни 1922 год. беше здрав. Ако беше заболял до това време, щеше да ми каже на Ботевия празник. През втората половина на 1922 год. научих, че не бил добре със здравето си и се отдал на да разгледат живот, откогато живееше по-рано. При една среща в Градската градина аз му забелязах, че трябва да пази здравето и живота си, защото те са нужни не само нему, но и на комунистическото движение. Той ме погледна иронично и ми каза да не го занаяям. Какъв фактор може да бъде за движението той - Балбо.

За последен път се видяхме в края на есента 1922 год. Среднах го по улица "А. Жданов" и го поканих за вечеринка в театър "Ренесанс". Той ми се оплака, че не е добре и не е вечерял. Понеже и аз не бях вечерял, купихме половин хляб, салам и по стар навик, като гавроши-вестникопродавци, вечеряхме пътвом и отидохме на вечеринката. Бяхме сами на първата ложа на първи балкон. Христо ~~разказа ми се~~ ~~оплака~~, че не е добре със ~~здраве-~~
~~то си~~ ~~елва ли да го бъде~~. Разделихме се потиснати и огорчени.

След тази среща Смирненски прекара известно време с майка си в Горна-баня, а след влошаване на здравето му, в санаториума на д-р Хаджи-иванов край Княжево, където почина на 18 VI 1923 г. - девет дни след Цанковия преврат.

Погребалната процесия на покойния пролетарски поет беше внушителна. Комсомолци, партийци, близки, приятели и почитатели отдадоха последна почит на безсмъртния творец рано покосен от "жълтата гостенка". Ковчегът му беше драпиран с червен плат и украсен с емблемата на труда - сръп и чук.

Огата траурното шествие с тленните останки на Христо се движеше по бул. "Георги Димитров" преди да мине "Лъвовия мост" насреща се за даде озверялата банда на кървавия капитан Харлаков. Бандата мина мълчаливо край внушителната пролетарска манифестация, в която всички участващи пееха: "Бие жертва паднахте в неравна борба".

(и Георги Бакалов)

Надгробно слово за Христо държа д-р Любен Докмеджиев и Вълчо Иванов а Цветан Чачановски декламира свое стихотворение, посветено на Смирненски. В черквата "Св. Неделя" говори много пречувствено, топло и сърдечно Гео Милев